

عنوان مقاله:

نیازهای آموزشی جراحان عمومی در برنامه های آموزش مداوم دانشگاه علوم پزشکی تهران از دیدگاه شرکت کنندگان

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

ماندانا شیرازی

علی اکبر زینالو

فرشید علاالدینی

خلاصه مقاله:

مقدمه در سیستم آموزشی کنونی، در نظر گرفتن جنبه های اقتصادی و استفاده منطقی از نیروی انسانی، یک ضرورت است و در این راستا شناسایی نیازهای آموزشی و معین نمودن اولویت ها و روش های مناسب و نوین آموزشی در برنامه های آموزش مداوم، امکان استفاده بهینه از منابع محدود و در دسترس را فراهم می کند. هدف از این مطالعه، تعیین اولویت های آموزشی مورد نیاز و روش های موثر آموزشی متخصصین جراحی عمومی با استفاده از نظرات آنان بود. روش ها این مطالعه از نوع پیمایشی- مقطعی و ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه معتبر (اعتبار محتوی) و پایا (آزمون مجدد) و خود اجرا بوده است. نمونه ها ۱۴۳ نفر از جراحان عمومی بوده اند که در هنگام شرکت در برنامه های مدون و دریافت گواهی نهایی آموزش مداوم از دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۸۰، در این مطالعه شرکت کرده اند. روش نمونه گیری سرشماری و از نرم افزار SPSS-۹ برای تجزیه و تحلیل اطلاعات استفاده شد. یافته ها به صورت توزیع فراوانی ارائه گردیده اند. نتایج مهمترین اولویت آموزشی مورد درخواست جراحان عمومی، روش های جدید جراحی (۱۷/۲۵ درصد) و پر اهمیت ترین روش آموزشی مورد درخواست، سخنرانی همراه با پرسش و پاسخ (۳/۵۷ درصد) بوده است. اکثر پزشکان جراح (۵/۶۱ درصد) ترجیح می دادند که مدت اجرای برنامه کمتر از ۳ روز باشد. بحث روش های جدید جراحی به عنوان اولین اولویت آموزشی با نیازهای شغلی جراحان مطابقت دارد. آموزش به روش سخنرانی همراه با پرسش و پاسخ ممکن است در نتیجه فقدان دانش لازم در رابطه با سایر روش ها باشد. پیشنهاد می گردد در برنامه های آتی آموزش مداوم، با توجه به ماهیت رشته ، از سایر روش های آموزش بهره گیری و برنامه های مدون نیز، در مقایسه با سایر برنامه ها، بیشتر اجرا شود.

کلمات کلیدی:

Needs assessment, General surgeon, Continuing Medical Education, نیازسنجی، متخصصین جراحی عمومی، آموزش مداوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1726582>

